

Ἀντίθετα, τὸ ξανανέβασμα τῆς κωμωδίας τοῦ κ. Καγιᾶ «Τιμόνι στὸν ἔρωτα» ἀπὸ τὸ θίασο τοῦ κ. Λογοθετίδου ἦταν ἐντελῶς δικαιολογημένο. Μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουμε ὅτι δὲν εἴχαμε καθόλου ἀπατηθεῖ ὅταν στὴν «πρώτη» τῆς κωμωδίας τούτης, πρὶν ἀπὸ 20 σχεδὸν χρόνια, τὴν εἴχαμε χαιρετίσει σὰν μιὰ πολὺ ἀξιόλογη στὸ εἶδος τῆς ἐπίτευξη.

Βέβαια, τὸ φινάλε, τώρα ποὺ εἴμαστε περισσότερο πληροφορημένοι ἀπὸ ἄλλοτε καὶ μπορέσαμε νὰ διακρίνουμε καθαρὰ τὴν προέλευσή του ἀπὸ τὸ Θέατρο τοῦ Πιραντέλλου, μᾶς φά-

νηκε κάπως αταίριαστο. "Άλλοτε μᾶς εἶχε ξαφνιάσει με τὴν ἰδιοτυπία του, καὶ δὲν εἶχαμε ἀντιληφθεῖ πόσο ἡ φαντασι-
στικὴ νότα του (καθὼς δὲν προετοιμάζεται ἀπ' ὅ,τι προη-
γεῖται, καθὼς δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὅλου, ὅπως στὸ «Ἐξί
πρόσωπα ζητοῦν συγγραφέα») εἶναι ἀνοργάνωτὴ κι ἀποτελεῖ
ἔτσι μιὰ παραφωνία μέσα στὴ σύνθεση. "Ὅλη ἡ ἐπίλοιπη ὁμῶς
κωμωδία, ἡ πολὺ καλοχτισμένη καὶ πολὺ φίνα, ἡ πολὺ κομ-
ψή, πολὺ χαριτωμένη καὶ πολὺ διασκεδαστικὴ, εἶναι ἀσφαλῶς
—καὶ δυστυχῶς—ὅ,τι καλύτερο ἔχει δώσει ὁ κ. Καγιᾶς στὴ
σταδιοδρομία του, καὶ γενικὰ ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα, ἂν ὄχι τὸ
καλύτερο ἑλληνικὸ ἔργακι. Τὸ «Τιμόνι στὸν ἔρωτα» εἶναι ἐ-
φάμιλλο μὲ τὰ ἀνάλογα γαλλικὰ σκηνικὰ παιχνίδια ποὺ εἶναι τὸ
πρότυπό του· μόνο ποὺ ἐκεῖνα ξέρουσαν τὰ ὀριά τους καὶ δὲν προ-
βάλλουν ἀπότομα δάνεια ἀπὸ τὸ Θέατρο ἑνὸς ἄλλου κλίματος.

Γιατί ἄραγε ὁ κ. Καγιᾶς νὰ ἔδωσε ἀμέσως τὸ μᾶξιμόμ
του καὶ ὕστερα νὰ στάθμευσε ἢ καὶ νὰ ὀπισθοχώρησε; Δὲν εἶ-
ναι κρίμα; Ἐξαιρετὴ ἦταν καὶ ἡ ἐρμηνεία, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν
κ. Λογοθετίδη, ὅλου τοῦ συγκροτήματος ἢ σχεδὸν ὅλου. Ὁ
κ. Λογοθετίδης ἐνίσχυσε τὸ θίασό του μὲ τὸν κ. Β. Πάλλη, τὸν
κ. Β. Ἀνδρεόπουλο, καὶ ἔτσι τὰ ἀδύνατα σημεῖα εἶναι πιά λί-
γα. Θέλω ἰδιαίτερα νὰ ἀναφέρω τὴν ἐξέλιξη τῆς Κας Κυβέ-
λης Θεοχάρη. Πρόσθεσε τώρα στὴ φυσικὴ καὶ σκηνικὴ τῆς
ὁμορφιά τὴν ἀπόκτηση τῆς τεχνικῆς.

Καὶ μιὰ παρατήρηση. Ἐγράφα σ' ἕνα προηγούμενο σημεί-
ωμα ὅτι ἔχω τὴν ἐντύπωση πὼς μερικοὶ ἡθοποιοὶ ἄτοπα ὑπο-
τιμοῦνται. Σ' αὐτοὺς νομίζω ὅτι πρέπει νὰ προστεθεῖ ἡ Κα
Ντ. Σταθάτου. Ἐχει δεῖξει καὶ δείχνει, καὶ στὸν πιὸ μικρὸ ρό-
λο, ὅτι ἔχει ἱκανότητες, καὶ ἐπιπρόσθετα εἶναι προικισμένη μὲ
ἕνα σπάνιο, μ' ἕνα μοναδικὸ φωνητικὸ ὄργανο. Εἶναι πολὺ πι-
θανὸ ὅτι, ἂν τῆς δινότανε ἡ εὐκαιρία καὶ ἡ δυνατότητα, θὰ μπο-
ροῦσε ν' ἀναδειχθεῖ, κι ὅτι ἀδικεῖται κι αὐτὴ ἀλλὰ καὶ τὸ Θέα-
τρο, ὅταν συστηματικὰ περιορίζεται σὲ ρόλους περιθωριακοὺς
καὶ σβησμένους.